

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ (22 'Ιουλίου 1938)

Ὡς εκπρόσωποι εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἴτε ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἐκτελεῖτε εἰς δημοσίας θέσεις, εἴτε ὡς μέλη τῆς κοινωνίας, καλεῖσθε εἰς τὸν πολεοδομικὸν ὀργανισμόν, ὅπως συντρέξετε τὴν διοίκησιν εἰς τὸ νὰ διαμορφώσῃ Ἀθήνας, πρωτεύουσαν δηλαδὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀξίαν καὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ὀνόματος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου τούτου. Γνωρίζετε ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔσχεν, ἄς τὸ εἰπομεν καθαρὰ, κακοτυχίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς διαμορφώσεώς της, κακοτυχίαν δὲ χρονολογουμένην ὄχι ἀπὸ τινων ἐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ ἑκατονταετίας καὶ πλέον. Οἱ λόγοι εἶναι εἰς ὄλους σας γνωστοί. Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διορθώσωμεν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ὅλα ἐκεῖνα τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληροδότησαν αἱ παρελθούσαι γενεαὶ καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν κατάστασιν κακὴν, τῆς ὁποίας ἡ διόρθωσις σήμερον συνδέεται ἴσως μὲ ἀκόμη μεγαλύτερα ἀτοπήματα, ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν των. Δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προβῶμεν μετὰ προσοχῆς καὶ συνέσεως εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ παρελθόντος καὶ βαθμηδόν. Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν τὰ σφάλματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς τὸ παρελθόν καὶ δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως τῆς αὐτάς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν τουλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ μέλλον τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῆ νὰ κρατήσετε εἰς τὰς συζητήσεις σας ἐνταῦθα ὅλην τὴν πείραν τὴν ὁποίαν φέρετε εἴτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας σας, εἴτε ἐκ τῶν γνώσεών σας, εἴτε ἐκ τῆς καλλιτεχνικῆς σας διαθέσεως, νὰ κρατήσετε τὴν πείραν αὐτὴν, νὰ λησμονήσετε δὲ καὶ τὸν ἑαυτὸν σας, νὰ λησμονήσετε ὅτι εἴσθε πρόσωπα καὶ νὰ ἐνθυμησθε ὅτι εἴσθε ἀντιπρόσωποι μιᾶς πόλεως, ἢ εὐτυχῆς ἐξέλιξις τῆς ὁποίας θὰ τιμῆται τὰ ὀνόματά σας, ὅπως ἢ ἀτυχῆς ἐξέλιξις ταύτης δὲν θὰ εἶναι εὐχάριστος διὰ τὴν μνήμην σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ παράσχετε τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, διότι γνωρίζω ὅτι ἔχω ἐνώπιόν μου κυρίους, οἱ ὁποῖοι προσφέρετε τὰς ὑπηρεσίας σας μετὰ ζήλου, κατὰ τρόπον ἐντελῶς ἀνιδιοτελῆ καὶ προθυμότατον. Ἐχω ὁμῶς καθήκον νὰ τὸ εἶπω αὐτό, διότι ἄνθρωποι εἴμεθα καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ ἐμὲ ἕως τὸν νεώτερον ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς, ὕφιστάμεθα

πάντες πιέσεις από τους συμπολίτας μας, είτε διά των φορτικῶν συμβουλῶν των, είτε διά των πιεστικῶν ἐπιστολῶν των, είτε καί δι' ἐγγράφων καί δημοσιευμάτων, είτε καί οἰωνδήποτε ἄλλων τρόπων. Ἀπό αὐτά πρέπει νά ἀπαλλαγῶμεν καί ν' ἀποφασίσωμεν νά δυσαρεστήσωμεν τοὺς φίλους μας καί οἰουσδήποτε ἄλλους χάριν τοῦ καλοῦ τῆς πόλεως ταύτης διά τὸ ὁποῖόν πρέπει νά ληφθοῦν πραγματικῶς σύντονα μέτρα. Λέγω σύντονα μέτρα, διότι ἂν ἐξακολουθήσῃ αὐτή ἡ κατάστασις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἦτο πρὸ ἐποχῆς καί ἡ ὁποία εὐτυχῶς συνεκρατήθη χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον παρουσίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πόλεως ταύτης τοῦ ἀγαπητοῦ μου συναδέλφου κ. Κ. Κοτζιά, ἂν ἐξηκολούθει αὐτή ἡ κατάστασις, φοβοῦμαι, χωρὶς νά θέλω νά μεμφθῶ κανέναν ἀπολύτως, ὅτι ἡ πόλις αὐτή θά εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἓνα ἄθροισμα ἀγροτικῶν συνοικισμῶν, ὅχι μόνον εἰς πόλιν ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐνότητα τῆς πόλεως, ἰδίως ἀντιπροσωπευτικῆς ἀπὸ ἀπόψεως πολεοδομικῆς, τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ σημερινοῦ τῆς Ἑλλάδος. Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριοι, διά τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν θά παράσχητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν διά τὸ ζήτημα τοῦτο καί παρακαλῶ νά ἀρχίσωμεν τὴν συνεδρίασιν.